ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1999

Vyhlásené: 18.05.1999 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

100

OZNÁMENIE
Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 8. augusta 1996 bola v Moskve podpísaná Zmluva medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Turkmenistanu o zamedzení dvojitého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku.

Zmluva nadobudla platnosť 26. júna 1998 na základe článku 28 ods. 1.

ZMLUVA

medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Turkmenistanu o zamedzení dvojitého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku

Vláda Slovenskej republiky a vláda Turkmenistanu,

prajúc si uzatvoriť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku a podporujúc ekonomickú spoluprácu medzi dvoma krajinami,

dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2
Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov a z majetku ukladané v mene niektorého zo zmluvných štátov alebo jeho nižších správnych útvarov, alebo miestnych orgánov, nech je spôsob ich vyberania akýkoľvek.
2. Za dane z príjmov a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkového príjmu, z celkového majetku alebo z časti príjmov alebo majetku vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, ako aj daní z prírastku majetku.
3. Súčasné dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, sú najmä
   a) v Slovenskej republike:

(i) daň z príjmov fyzických osôb,

(ii) daň z príjmov právnických osôb,

(iii) daň z nehnuteľností,

(ďalej len „slovenská daň“),

b) v Turkmenistane:

(i) zisky (daň z príjmu),

(ii) daň z príjmu štátnych príslušníkov Turkmenistanu, cudzincov a osôb bez štátnej príslušnosti,

(iii) daň z majetku podnikov,

(iv) platby z pozemkov,

(ďalej len „turkménska daň“).

4. Táto zmluva sa vzťahuje takisto na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú ukladať po dátume podpisu tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si vzájomne oznámia podstatné zmeny, ktoré sa vykonali v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3
Všeobecné definície

1. Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,

a) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa prípadu Slovenskú republiku alebo Turkmenistan,

b) výraz „Slovensko“ označuje Slovenskú republiku a použitý v zemepisnom zmysle označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva a súdnu právomoc v súlade s medzinárodným právom,

c) výraz „Turkmenistan“ označuje Turkmenistan a ak je použitý v zemepisnom zmysle, zahŕňa ktorékoľvek územie nachádzajúce sa za výsostnými vodami Turkmenistanu, na ktorom Turkmenistan vykonáva svoje suverénne práva v súvislosti s morským dnom a podložím a s ich prírodnými zdrojmi v súlade so zákonmi Turkmenistanu a s pravidlami medzinárodného práva,

d) výraz „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb,

e) výraz „spoločnosť“ označuje akúkoľvek právnickú osobu alebo nositeľa práv považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu,

f) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

g) výraz „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou, lietadlom alebo cestným vozidlom a železničným vozidlom prevádzkovanú podnikom jedného zmluvného štátu, ak takáto loď, lietadlo alebo cestné vozidlo a železničné vozidlo nie sú prevádzkované len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,

h) výraz „príslušný úrad“ označuje

(i) v prípade Slovenskej republiky ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu,

(ii) v prípade Turkmenistanu riaditeľa Hlavnej štátnej daňovej inšpekcie alebo jeho splnomocneného zástupcu,

i) výraz „štátny príslušník“ označuje

(i) každú fyzickú osobu, ktorá má štátne občianstvo niektorého zmluvného štátu,

(ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa práva platného v niektorom zmluvnom štáte.

2. Každý výraz, ktorý nie je v zmluve definovaný, bude mať pri aplikácii tejto zmluvy zmluvným štátom význam, ktorý mu patrí podľa práva tohto štátu upravujúceho dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4

Rezident

1. Na účely tejto zmluvy výraz „rezident jedného zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá je podľa práva tohto štátu podrobená zdaneniu v tomto štáte z dôvodu svojho bydliska, stáleho pobytu, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria. Tento výraz však nezahŕňa osobu, ktorá je podrobená zdaneniu v tomto štáte iba z dôvodu príjmu zo zdrojov v tomto štáte alebo majetku umiestneného v tomto štáte.
2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie nasledujúcim spôsobom:
   a) predpokladá sa, že táto osoba je rezidentom toho štátu, v ktorom má k dispozícii stály byt; ak má stály byt v oboch štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životne dôležitých záujmov),
   b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko svojich životne dôležitých záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom štáte, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,
   c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo v žiadnom z nich, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,
   d) ak je táto osoba štátnym príslušníkom oboch štátov alebo žiadneho z nich, príslušné úrady zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.
3. Ak osoba iná než fyzická osoba je podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5

Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto zmluvy výraz „stála prevádzkareň“ označuje trvalé zariadenie na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.
2. Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä
   a) miesto vedenia,
   b) pobočku,
   c) kanceláriu,
   d) továreň,
   e) dielňu,
   f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje.
3. Výraz „stála prevádzkareň“ rovnako zahŕňa stavenisko, stavbu, montáž alebo inštalačný projekt, alebo dozorné činnosti, ktoré sú s tým spojené, ale len vtedy, ak takéto stavenisko, projekt alebo činnosti trvajú dlhšie ako dvanásť mesiacov.
4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku sa predpokladá, že výraz „stála prevádzkareň“ nezahŕňa
   a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku bez dosahovania príjmov,
   b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania bez dosahovania príjmov,
   c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom,

d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,

e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,

f) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely vykonávania akýchkoľvek spojených činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie vyplývajúca z tohto spojenia má prípravný alebo pomocný charakter.

5. Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba – iná ako nezávislý zástupca v súlade s odsekom 7 – koná v zmluvnom štáte v mene podniku druhého zmluvného štátu, predpokladá sa, že tento podnik má stálu prevádzkareň v skôr uvedenom štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak táto osoba

a) má a obvykle používa v druhom zmluvnom štáte právomoc uzatvárať zmluvy v mene tohto podniku, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré, ak by sa vykonávali prostredníctvom trvalého zariadenia na podnikanie, by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku, alebo

b) nemá takú právomoc, ale obvykle udržiava v skôr uvedenom štáte zásobu tovaru, z ktorého pravidelne dodáva tovar v mene tohto podniku.

6. Ak bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku poisťovací podnik jedného zmluvného štátu okrem poistenia poisťujúceho vyberá poistné na území druhého štátu alebo poisťuje riziko v ňom existujúce prostredníctvom osoby inej, ako je nezávislý zástupca podľa odseku 7, bude sa predpokladať, že má stálu prevádzkareň v tomto druhom zmluvnom štáte.

7. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte len preto, že v tomto štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.

8. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tomto druhom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), sama osebe nevytvorí zo žiadnej tejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva a lesníctva) umiestneného v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Výraz „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa práva zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený. Výraz zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva, pre ktoré platia ustanovenia občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemky, právo užívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov; lode, člny, lietadlá, cestné vozidlá a železničný vozový park sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

3. Ustanovenia odseku 1 sa použijú na príjmy z priameho užívania, nájmu alebo každého iného spôsobu používania nehnuteľného majetku.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa použijú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku používaného na výkon nezávislých povolaní.

Článok 7

Zisky podnikov

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, zisky podniku sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkarni.

2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa s výnimkou ustanovení odseku 3 tejto stálej prevádzkarni v každom zmluvnom štáte zisky, ktoré by bola mohla dosiahnuť, keby bola ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.
3. Pri určení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady podniku vynaložené na dosiahnutie cieľov tejto stálej prevádzkarne vrátane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkareň umiestnená, alebo inde.
4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenie odseku 2 nevylučuje, aby tento zmluvný štát stanovil zisky, ktoré sa majú zdaniť týmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.
5. Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.
6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú časti príjmov, ktoré sú uvedené osobitne v iných článkoch tejto zmluvy, nebudú ustanovenia týchto článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8
Medzinárodná doprava

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu poberané z druhého zmluvného štátu z prevádzkovania lodí, lietadiel alebo cestných vozidiel a železničných vozidiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v skôr uvedenom štáte.
2. Na účely tohto článku zisky podniku jedného zmluvného štátu z prevádzkovania lodí, lietadiel alebo cestných vozidiel a železničných vozidiel v medzinárodnej doprave okrem iného zahŕňajú aj zisky z používania, údržby alebo z prenájmu kontajnerov, ak takéto zisky sú náhodné vo vzťahu k ziskom, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia odseku 1.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj na zisky poberané z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9
Prepojené podniky

1. Ak
   a) podnik jedného zmluvného štátu sa priamo alebo nepriamo podieľa na riadení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu, alebo
   b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu

   a ak sú v týchto prípadoch oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré si dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by boli dohodnuté medzi nezávislými podnikmi, potom sa môžu akékoľvek zisky, ktoré, nebyť týchto podmienok, by bol dosiahol jeden z podnikov, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnúť do ziskov tohto podniku a následne zdaniť.
2. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto štátu a následne zdaní zisky, ktoré podniku druhého zmluvného štátu zdanil tento druhý štát, a tieto zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom tento druhý štát môže vhodne upraviť sumu dane uloženej z týchto ziskov v tomto štáte. Táto úprava sa stanoví s náležitým ohľadom na ostatné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné úrady zmluvných štátov sa môžu, ak je to potrebné, navzájom poradiť.

Článok 10
Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto dividendy sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom je spoločnosť, ktorá ich vypláca, rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom dividend, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy dividend. Príslušné úrady zmluvných štátov upravia po vzájomnej dohode spôsob uplatňovania tohto limitu. Tento odsek sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.
3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo z iných práv s výnimkou pohľadávok, z podielov na zisku, ako aj príjmy z iných práv na spoločnosti, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov štátu, ktorého je spoločnosť rozdeľujúca zisk rezidentom.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo ak vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo 14 podľa toho, o aký prípad ide.
5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou prípadov, ak sú tieto dividendy vyplácané rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu, ktorá je umiestnená v tomto druhom štáte, a ani podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo sčasti zo ziskov alebo z príjmov dosiahnutých v tomto druhom štáte.

Článok 11
Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto úroky sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom úrokov, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy úrokov. Príslušné úrady zmluvných štátov upravia po vzájomnej dohode spôsob uplatňovania tohto limitu.
3. Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 úroky, ktorých zdroj je
   a) v Slovenskej republike a sú platené vláde Turkmenistanu alebo Ústrednej banke Turkmenistanu (Turkmenistanyň Merkezi Banky), sú oslobodené od slovenskej dane,
   b) v Turkmenistane a sú platené vláde Slovenskej republiky alebo Národnej Banke Slovenska (NBS), sú oslobodené od turkménskej dane.
4. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených či nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosti, či majú, alebo nemajú právo účasti na zisku dlžníka, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo dlhopisov vrátane prémií a výhier súvisiacich s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Penále za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.
5. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo 14 podľa toho, o aký prípad ide.

6. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát sám, jeho nižší správny útvar, miestny orgán alebo rezident tohto štátu. Ak však osoba vyplácajúca úroky, či je, alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou došlo k zadĺženiu, z ktorého sú vyplácané úroky a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa za zdroj takých úrokov bude považovať štát, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.
7. Ak suma úrokov, ktoré sa vzťahujú na pohľadávku, z ktorej sa vyplácajú, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo ktoré jeden aj druhý udržiava s treťou osobou, sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby neboli tieto vzťahy, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto licenčné poplatky sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom licenčných poplatkov, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy licenčných poplatkov. Príslušné úrady zmluvných štátov upravia po vzájomnej dohode spôsob uplatňovania tohto limitu.
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu platené ako náhrada za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo k vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov a filmov alebo nahrávok pre rozhlasové alebo televízne vysielanie, satelitného alebo káblového prenosu na verejné vysielanie prostredníctvom akejkoľvek formy elektronického média, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu, alebo ako náhrada za použitie alebo právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie vzťahujúce sa na skúsenosti nadobudnuté v priemyselnej, obchodnej alebo vedeckej oblasti.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, z ktorého sú licenčné poplatky vyplácané, sa skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo 14 podľa toho, o aký prípad ide.
5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je rezident tohto štátu. Ak však osoba vyplácajúca licenčné poplatky, či je, alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.
6. Ak suma licenčných poplatkov, ktoré sa vzťahujú na použitie, právo alebo na informáciu, za ktoré sú vyplácané, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom alebo ktoré jeden aj druhý udržiava s treťou osobou, sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby neboli tieto vzťahy, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6, ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku patriaceho k stálej základni, ktorú rezident jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, vrátane takých ziskov dosiahnutých zo scudzenia takej stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
3. Zisky, ktoré plynú podniku zmluvného štátu zo scudzenia lodí, lietadiel alebo cestných vozidiel a železničných vozidiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži prevádzke týchto lodí, lietadiel, cestných vozidiel a železničných vozidiel, podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.
4. Zisky zo scudzenia podielov na základnom imaní spoločnosti, ktorej majetok sa zväčša skladá priamo alebo nepriamo z nehnuteľného majetku umiestneného v jednom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto štáte.
5. Zisky zo scudzenia iných akcií, než boli spomenuté v odseku 4, predstavujúcich viac než 20 % účasti na spoločnosti, ktorá je rezidentom zmluvného štátu, môžu sa zdaniť v tomto štáte, ale ak príjemca je skutočným vlastníkom ziskov, daň takto stanovená nepresiahne 15 % hrubej sumy zisku.
6. Zisky zo scudzenia iného majetku, než ktorý je uvedený v odsekoch 1, 2, 3, 4 a 5, sa zdania len v zmluvnom štáte, v ktorom je scudziteľ rezidentom.

Článok 14

Nezávislé povolania

1. Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z nezávislých činností alebo z iných činností nezávislého charakteru, sa zdania len v tomto štáte s výnimkou nasledujúcich prípadov, keď sa takéto príjmy môžu zdaniť aj v druhom zmluvnom štáte,
   a) ak tento rezident má v druhom zmluvnom štáte obvykle k dispozícii stálu základňu na výkon svojich činností; v takom prípade sa príjmy zdania iba v rozsahu, v akom ich možno pripočítať k tejto stálej základni, alebo
   b) ak jeho pobyt v druhom zmluvnom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období trvá v úhrne 183 dní alebo viac dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období začínajúcom sa alebo končiacom sa v príslušnom daňovom roku; v takom prípade sa príjmy zdania iba v rozsahu, v akom ich poberá zo svojich činností vykonaných v tomto druhom štáte.
2. Výraz „nezávislé činnosti“ zahŕňa najmä nezávislé činnosti vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovných znalcov.

Článok 15

Zamestnanie

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, s výnimkou ustanovení článkov 16, 18 a 19 podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny prijaté zaň zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, budú bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdanené len v skôr uvedenom štáte, ak
   a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období začínajúcom sa alebo končiacom sa v príslušnom daňovom roku, a

b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého štátu, a

c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.

3. Nehľadiac na predchádzajúce ustanovenia tohto článku, môžu sa odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode, lietadla, cestného vozidla alebo železničného vozidla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave podnikom zmluvného štátu zdaniť v tomto štáte.

Článok 16
Tantiémy

Tantiémy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17
Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako umelec vystupujúci na verejnosti, ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec alebo ako hudobník, alebo ako športovec z takýchto osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, môžu sa bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú priamo tomuto umelcovi alebo športovcovi, ale inej osobe, tieto príjmy sa môžu bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva činnosť.
3. Príjmy plynúce z činností uvedených v odseku 1, vykonávaných v rámci kultúrnej dohody uzatvorenej medzi zmluvnými štátmi budú bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 vyňaté zo zdanenia v zmluvnom štáte, v ktorom sa vykonávajú, ak návšteva tohto štátu je hradená vládou alebo z prostriedkov jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov, alebo miestnych orgánov týchto štátov.

Článok 18
Dôchodky

Dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi niektorého zmluvného štátu budú s výnimkou ustanovení článku 19 ods. 2 zdanené len v tomto štáte.

Článok 19
Štátna služba

1.

a) Odmeny iné ako dôchodky vyplácané jedným zmluvným štátom alebo nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu sa zdania len v tomto štáte.

b) Takéto odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak sa služby preukazujú v tomto štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom tohto štátu,

(i) je štátnym príslušníkom tohto štátu alebo

(ii) sa nestala rezidentom tohto štátu len z dôvodov poskytovania týchto služieb.

2.

a) Akékoľvek dôchodky vyplácané buď priamo, alebo z fondov, ktoré zriadil niektorý zmluvný štát alebo nižší správny útvar, alebo miestny orgán tohto štátu, fyzickej osobe za služby

preukázané tomuto štátu alebo nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu sa zdania len v tomto štáte.

b) Takéto dôchodky však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym príslušníkom tohto štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16, a 18 sa použijú na odmeny a dôchodky za služby preukázané v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu.

Článok 20
Študenti

Platby, ktoré študent alebo žiak učilišťa, ktorý je alebo bol bezprostredne pred návštevou jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom štáte iba z dôvodu štúdia alebo výcviku, dostáva ako úhradu nákladov na živobytie, štúdium alebo na výcvik, sa nezdania v tomto štáte za obdobie nepresahujúce šesť rokov odo dňa jeho prvého príchodu do tohto štátu v súvislosti s jeho návštevou za predpokladu, že takéto platby sa mu vyplácajú zo zdrojov mimo tohto štátu.

Článok 21
Iné príjmy

1. Príjmy rezidenta jedného zmluvného štátu, nech majú zdroj kdekoľvek, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, sa zdania iba v tomto štáte.
2. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije na iné príjmy ako na príjmy z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 ods. 2, ak príjemca takých príjmov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom tam umiestnenej stálej prevádzkarne alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie z tam umiestnenej stálej základne, a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s takou stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo 14 podľa toho, o aký prípad ide.

Článok 22
Majetok

1. Nehnuteľný majetok uvedený v článku 6, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu a ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, môže sa zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľný majetok, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na účely vykonávania nezávislého povolania, môže sa zdaniť v tomto druhom štáte.
3. Lode, lietadlá, cestné vozidlá a železničné vozidlá, ktoré vlastní podnik niektorého zmluvného štátu a ktoré prevádzkuje v medzinárodnej doprave, a hnuteľný majetok slúžiaci na prevádzkovanie takých lodí, lietadiel, cestných vozidiel a železničných vozidiel podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.
4. Všetky ostatné časti majetku rezidenta zmluvného štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

Článok 23
Vylúčenie dvojitého zdanenia

Dvojité zdanenie sa vylúči takto:

1. V prípade rezidenta Slovenskej republiky:

Slovenská republika môže pri ukladaní daní svojim rezidentom zahrnúť do daňového základu, z ktorého sa takéto dane ukladajú, príjmy, ktoré môžu byť podľa ustanovení tejto zmluvy rovnako zdanené v Turkmenistane, povolí však znížiť sumu dane vypočítanú z takého základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Turkmenistane. Suma, o ktorú sa daň zníži,

však nepresiahne tú časť slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré môžu byť podľa ustanovení tejto zmluvy zdanené v Turkmenistane.

2. V prípade rezidenta Turkmenistanu:

   a) Ak rezident jedného zmluvného štátu poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktorý podľa ustanovení tejto zmluvy môže byť zdanený v druhom zmluvnom štáte, skôr uvedený štát povolí

      (i) znížiť daň z príjmu tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmu zaplatenú v tomto druhom štáte,

      (ii) znížiť daň z majetku tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z majetku zaplatenú v tomto druhom štáte.

      Také zníženie však v žiadnom prípade nepresiahne tú časť dane z príjmu alebo z majetku vypočítanej pred jej znížením, ktorá pripadá na príjem alebo na majetok, ktorý sa môže zdaniť v tomto druhom štáte podľa toho, o aký prípad ide.

   b) Ak v súlade s ktorýmkoľvek ustanovením tejto zmluvy príjem, ktorý poberá, alebo majetok, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu, je oslobodený od dane v tomto štáte, tento štát napriek tomu pri vypočítaní sumy dane na zvyšný príjem alebo majetok tohto rezidenta môže vziať do úvahy oslobodený príjem alebo majetok.

Článok 24

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podliehať v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä vo vzťahu k stálemu pobytu. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 uplatní rovnako na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov.

2. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú rovnaké činnosti. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby rezidentom druhého zmluvného štátu priznal osobné úľavy, zľavy a zníženie dane z dôvodu osobného postavenia alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim rezidentom.

3. Ak sa nebudú aplikovať ustanovenia článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 7 alebo článku 12 ods. 6, budú úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu odpočítateľné na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku za rovnakých podmienok, akoby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu. Podobne akékoľvek dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu budú na účely stanovenia zdaniteľného majetku takého podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, akoby boli dohodnuté voči rezidentovi skôr uvedeného štátu.

4. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nebudú podliehať v skôr uvedenom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo s ním spojeným povinnostiam, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.

Článok 25

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo povedú u nej k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytuje vnútroštátne právo týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa prípad vzťahuje na článok 24 ods. 1, úradu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom.

Prípad sa musí predložiť do troch rokov od prvého oznámenia opatrenia, ktoré vedie k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

2. Ak príslušný úrad bude považovať námietku za oprávnenú a ak sám nebude schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa snažiť, aby prípad vyriešil po vzájomnej dohode s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Každá dosiahnutá dohoda bude uskutočnená bez ohľadu na akékoľvek časové lehoty podľa vnútroštátnych právnych predpisoch zmluvných štátov.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú usilovať vyriešiť vzájomnou dohodou akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo pri aplikácii tejto zmluvy. Môžu tiež vzájomne konzultovať s cieľom zamedziť dvojité zdanenie v prípadoch, ktoré nie sú v tejto zmluve upravené.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu navzájom priamo komunikovať s cieľom dosiahnuť dohodu podľa predchádzajúcich odsekov.

Článok 26

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na aplikáciu ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, ak zdaňovanie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkom 1. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát dostal, sa budú udržiavať v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a budú oznámené len osobám alebo úradom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vyrubovaním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, vymáhaním alebo trestným stíhaním vo veci týchto daní, alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch. Tieto osoby alebo úrady použijú také informácie len na tieto účely. Tieto informácie môžu oznámiť pri súdnych konaniach alebo v právnych rozhodnutiach.
2. Ustanovenia odseku 1 sa v žiadnom prípade nebudú vykladať tak, že ukladajú niektorému zmluvnému štátu povinnosť
   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy a správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu,
   b) poskytnúť informácie, ktoré by sa nemohli získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu,
   c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých poskytnutie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 27

Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misií alebo konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 28

Nadobudnutie platnosti

1. Zmluvné štáty si navzájom písomne oznámia, že ich požadované právne postupy pre nadobudnutie platnosti tejto zmluvy boli splnené. Táto dohoda nadobudne platnosť dňom neskoršieho oznámenia.
2. Ustanovenia tejto zmluvy sa budú uplatňovať,
   a) ak ide o dane vyberané zrážkou pri zdroji, na sumy vyplácané alebo pripísané 1. januára alebo neskôr po dátume, keď táto zmluva nadobudne platnosť, a
   b) ak ide o ostatné dane z príjmov a dane z majetku, za daňové roky začínajúce sa 1. januára alebo neskôr po dátume, keď táto zmluva nadobudne platnosť.

Článok 29
Výpoveď

1. Táto zmluva zostane v platnosti, ak ju nevypovie niektorý zo zmluvných štátov. Každý zmluvný štát môže túto zmluvu vypovedať diplomatickou cestou oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roku začínajúceho sa po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy.
2. V takom prípade sa táto zmluva prestane uplatňovať,
   a) ak ide o dane vyberané zrážkou pri zdroji, na sumy vyplácané alebo pripísané po skončení kalendárneho roku, v ktorom bola daná výpoveď, a
   b) ak ide o ostatné dane z príjmov a dane z majetku, za daňové roky začínajúce sa po kalendárnom roku, v ktorom bola daná výpoveď.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali túto zmluvu.
Dané v Moskve 8. augusta 1996 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, v slovenskom, turkménskom a anglickom jazyku, pričom všetky znenia majú rovnakú platnosť. V prípade odlišného výkladu textov bude rozhodujúci anglický text.
Za vládu
Slovenskej republiky:

Roman Paldan v. r.

Boris Šichmuradov v. r.
Za vládu
Turkmenistanu:

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.